

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. et Mgr. Lenkou Bahýřovou, Ph.D. ve věci

žalobce: **A. A.**, st. přísl. X
t. č. pobytem X

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
Odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 9. 2022, č. j. OAM-716/ZA-ZA10-LE24-2022,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný rozhodnutím ze dne 5. 9. 2022, č. j. OAM-716/ZA-ZA10-LE24-2022 (dále jen „napadené rozhodnutí“), které nabylo právní moci dne 7. 9. 2022, rozhodl o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany tak, že tato žádost je nepřipustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), a řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil podle § 25 písm. i) zákona o azylu.

II. Napadené rozhodnutí a související skutkové okolnosti

2. Žalobce podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 29. 7. 2022. Jeho první žádosti o udělení mezinárodní ochrany nebylo vyhověno rozhodnutím žalovaného ze dne 11. 2. 2021. Řízení o žalobě proti tomuto rozhodnutí bylo zastaveno usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. 5. 2021, č. j. 19 Az 7/2021-19. Žalobce jako důvod pro podání opakované žádosti uvedl, že je berberské národnosti a že Berberé nemají stejná práva jako Arabové. V Maroku je dle žalobce vůči Berberům rasistická politika.
3. Součástí správního spisu je vyplněný formulář poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu podle § 10 odst. 2 zákona o azylu, ze dne 3. 8. 2022, rozhodnutí žalovaného ve věci mezinárodní ochrany žalobce ze dne 11. 2. 2021. Žalovaný dále učinil součástí správního spisu následující materiály o zemi původu žalobce: Maroko – Informace MZV ČR ze dne 15. 2. 2021, Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, Návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí; MV ČR ze dne 5. 5. 2022, Hodnocení Maroka jako bezpečné země původu, stav: květen 2022.
4. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobce ve své opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl obdobné důvody jako ve své předchozí žádosti, byť již v redukované podobě. Neuvedl žádné nové skutečnosti. Ostatně sám žalobce tvrdil, že důvody jeho opakované žádosti jsou stejné jako při podání první žádosti. Žalovaný pak neshledal, že by se politická a bezpečnostní situace či stav dodržování lidských práv v Marockém království změnily od doby meritorního posouzení první žádosti žalobce natolik, že by se jednalo o důvod pro věcné posouzení jeho opakované žádosti. Žalobce ani v tomto směru žádné skutečnosti neuváděl.

III. Žaloba a vyjádření žalovaného

5. Žalobce s napadeným rozhodnutím nesouhlasil. Žalovaný opakovanou žádost žalobce posoudil nesprávně. Námitka žalobce směřuje k argumentu žalovaného, že žalobce se demonstrací účastnil pouze jako řadový účastník. Skutečnost, že je žalobce perzekuován i za pouhou řadovou účast na demonstraci, poukazuje na závažnost situace. V případě žalobce nelze Marocké království považovat za bezpečnou zemi. Takový status neplatí pro Berbera muslimského vyznání, který se účastnil demonstrací za práva svého etnika. Žalobce žádal o mezinárodní ochranu z důvodu své obavy z návratu do země původu ze strachu před pronásledováním ze strany státní moci. Žalobce má za to, že jeho žádost je důvodná a v jeho případě jsou dány důvody pro udělení mezinárodní ochrany dle § 12 nebo § 14a zákona o azylu. Žalovaný pochybil, nedostatečně prověřil situaci a neposoudil jeho případ dostatečně individuálně. Žalovaný pouze zopakoval paušalizovaná tvrzení o bezpečnosti země původu. V důsledku pochybení žalovaného žalobci hrozí povinnost návratu do země, ve které mu bezprostředně hrozí vážná újma.
6. Žalovaný v podaném vyjádření s žalobou nesouhlasil. Napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem. Žalobce nebyl zkrácen na svých právech. Žádost žalobce byla v pořadí již druhou žádostí o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný vycházel z rozhodnutí o první žádosti o mezinárodní ochranu, které nabylo právní moci dne 18. 2. 2021. Nejprve posuzoval, zda došlo k novým skutečnostem, než jaké žalobce uvedl ve své první žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Dospěl k závěru, že nikoliv. Žalobce žádné nové skutečnosti neuvedl. Neobjevily se žádné nové skutečnosti, natož pak skutečnosti ve smyslu zákona o azylu, které by bez zavinění žalobce nebyly předmětem zkoumání při vydání prvního rozhodnutí o žádosti žalobce. Žalovaný neshledal žádné důvody pro

opětovné vedení správního řízení a opětovné hodnocení důvodů odchodu žalobce z vlasti a jeho návratu do vlasti.

7. Smyslem a účelem možnosti podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotněprávní postavení žadatele a které nemohl uplatnit během předchozího pravomocně skončeného řízení. Toto však dle žalovaného nebyl případ žalobce.

IV. Posouzení věci krajským soudem

8. Žaloba je přípustná. Podala ji oprávněná osoba (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), ve lhůtě podle § 32 odst. 1 zákona o azylu. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) podle skutkového a právního stavu zjištěného s přihlédnutím k čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (tzv. procedurální směrnice).
9. Soud o žalobě rozhodoval bez jednání, neboť pro tento postup byly splněny zákonem stanovené podmínky; žalovaný s takovým postupem výslovně souhlasil, žalobce ve stanovené lhůtě ústní jednání nepožadoval (§ 51 s. ř. s.) a soud takový postup nepovažoval za nezbytný.
10. Žaloba není důvodná.
11. V posuzované věci byl aplikován § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, podle něhož je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1 téhož zákona.
12. Soud konstatuje, že v tomto řízení nezkoumá, jestli žalobce splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany, nebo zda se žalobci podařilo vyvrátit domněnku, že je Maroko bezpečnou zemí původu. Žalobce podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Řízení o žádosti žalobce bylo zastaveno podle § 25 písm. i) zákona o azylu a žádost byla vyhodnocena jako nepřipustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. Úkolem krajského soudu proto bylo přezkoumat, zda žalovaný opakovanou žádost žalobce správně vyhodnotil jako nepřipustnou a zda ji namísto toho neměl znovu věcně posoudit.
13. Podle § 11a zákona o azylu se otázka přípustnosti opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany odvíjí od toho, zda cizinec uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a zároveň svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a. Podle § 10a odst. 2 zákona o azylu pak platí, že se v případě nepřipustnosti žádosti o udělení mezinárodní ochrany neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany
14. K přípustnosti opakované žádosti o mezinárodní ochranu se blíže vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96. Mimo jiné zde uvedl, že rozhodnutí žalovaného o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí obsahovat odůvodnění o tom, že „1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či

zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Správnost těchto závěrů správního orgánu podléhá v plném rozsahu kognici správních soudů“ (bod 19 citovaného rozsudku).

15. Krajský soud má za to, že napadené rozhodnutí shora nadepsaným požadavkům zcela vyhovuje. Skutečnosti, které žalobce uváděl jako důvody pro podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany byly totiž zcela totožné s těmi, které žalobce uváděl v první žádosti o mezinárodní ochranu, byť v posuzované žádosti se jednalo o stručněji vyličené důvody. V obou případech totiž žalobce jako důvod pro udělení mezinárodní ochrany uváděl, že je Berber a že v Maroku je proti Berberům rasistická politika. Žalobce sám konstatoval, že jeho důvody pro podání druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany jsou stále stejné. Již tato skutečnost předpovídá neúspěch žádosti žadatele.
16. Co se týká vymezení žalobce proti argumentaci žalovaného, že žalobce byl pouze řadovým účastníkem demonstrace, a proti tomu, co z této skutečnosti žalovaný vyvodil, tato argumentace se mívá s odůvodněním napadeného rozhodnutí. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí případnou účastí žalobce na demonstraci vůbec nezabýval a žádné důsledky z ní nevyvozoval. Meritorně totiž žalovaný žádost žalobce o mezinárodní ochranu vůbec neposuzoval. V tomto směru se zřejmě žalobce vymezuje proti rozhodnutí žalovaného o prvotní žádosti žalobce, které nabylo právní moci dne 8. 2. 2021, a které není přezkoumáváno v tomto soudním řízení. Tato námitka je proto zcela bezpředmětná.
17. Pokud jde o případnou změnu situace v zemi původu žalobce, touto otázkou se zabýval žalovaný v napadeném rozhodnutí. Žalovaný shromáždil aktuální poznatky o zemi původu žalobce. Shledal, že od okamžiku posledního meritorního posouzení žádosti žalobce nedošlo v zemi jeho původu k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, tj. která by svědčila o tom, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a tohoto zákona.
18. Opětovně lze konstatovat, že ani sám žalobce žádné takové změny neuváděl, a to ani v poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu, ani když mu byla dána možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí a konečně ani v žalobě. Podmínky pro aplikaci institutu nepřipustnosti žádosti o mezinárodní ochranu ve smyslu § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu byly naplněny a žalovaný postupoval v souladu se zákonem, pokud řízení zastavil podle § 25 písm. i) zákona o azylu.

V. Závěr a náklady řízení

19. Z uvedených důvodů soud pro nedůvodnost žalobních námitek žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.). O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení mu tudíž přiznána nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014–47).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 16. února 2023

Mgr. et Mgr. Lenka Bahýľová, Ph.D., v.r.
samosoudkyně